

Har kvinnorna fått det bättre?

VLT
23/9-86

— Fortfarande är vi kvinnor maktlösa i samhället, lågavlönade, utan möjlighet att delta i de stora och viktiga besluten.

När man påtalar detta, säger männen inte sällan att vi måste vara tacksamma för att vi i alla fall fått frihet att ha ett erotiskt förhållande med vem vi vill tack vare preventivmedel och aborter. Men har vi verkligen fått det bättre? Har vi en frihet att säga nej?

I våras kom Hjärdis Levins Testiklarnas herravälde, en bok om sexualmoralens historia från 1800-talet och framåt. Den har vållat både bryderi och missförstånd hos kritikerna. Är inte författarinnan en reaktionär kvinna av 1800-talstyp rentav? På lördagen besökte hon Kvinnohuset för att berätta om syftet med boken.

En av hennes huvudteser är att den tidiga kvinnorörelsen och sexualliberalerna inte var så säta vänner. Det fanns en utbredd bordellverksamhet, som utnyttjade unga flickor och barn framför allt i England, något som kvinnorörelsen bestämt tog avstånd ifrån. Den erotiska sadismen florerade, de Sade hade stor betydelse som inspiratör.

Redan tidigt uppstod en kont-rarevolution mot feminismen på darwinistisk grund. Kvinnor var passiva, masochistiska, inte lika sexuella som mannen och följaktligen monogama. Mannens drifter var så starka att de krävde tillfredsställelse. Om inte kvinnan gav honom detta blev han med naturnödvändighet otrogen. Kvinnans uppgift var att söka en lämplig befruktare och bli en god mor. Därför skulle hon vara sexuellt fri, så att hon kunde välja. Samhället borde sörja för henne ekonomiskt så att hon inte behövde snegla på ett materiellt sett gott

MISSTRODDE

Inte så konstigt kanske att feminismen misstrodde sexualliberalerna, som gav så lite i utbyte. Sexuell frihet ja, men i stället en tillvaro som sexualobjekt. Kvinnan reduceras blott och bart till en könsvarelse. Mer och mer får män och kvinnor olika sfärer att röra sig i. Flickorna läser kärleksnoveller, pojkar pornografi.

I romantikens halvljus kan kvinnan drömma och glömma. Könsteoretiker talar om hur mannen är och hur kvinnan bör vara för att anses som riktig kvinna.

Preventivmedel och abort kom inte för kvinnans skull.

— De kom, menar Hjärdis Levin, för att befolkningsökningen krävde minskat barnatal, för att rashygieniska synpunkter krävde att alla inte reproducerade sig och för mannens sexualdrifts skull.

Rättsfallet med flickan i Malmö, vars nej ansågs som "konventionellt motstånd", visar hur det egentligen står till med vår frihet.

FÖRAKT

60-talets frihetsvåg kom sexualliberalismen att gå ännu längre. Pornografiska skrifter av alla sorter bredde ut sig, de Sade lästes på nytt. Och — det är en annan av författarinnans teser — detta medför ett förakt inte bara mot kvinnan utan mot människan.

— Våld och sadistisk pornografi hör samman. Man ser i samhället i dag en ökande brist på medkänsla med andra. Vi är alltmer sekulariserade, vi har inte några kristna normer att stödja oss på. Det är viktigt för oss kvinnor att vi inte låter oss behandlas så att vår självaktning undergrävs. Det är viktigt att vi värnar om människovärdet genom att inte ge oss in i erotiska förbindelser hur som helst varken för vänskaps skull som på 60-talet eller "för lustens skull" som det kallas i dag.

ULLA SILJEHOLM